UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)

8 päivänä kesäkuuta 2022 *

EU-tavaramerkki – Menettämismenettely – EU-sanamerkki UM – Tavaramerkin tosiasiallinen käyttö – Käyttö tavaramerkin haltijan suostumuksella – Käyttö muodossa, jossa tavaramerkki on rekisteröity – Asetuksen (EY) N:o 207/2009 51 artiklan 1 kohdan a alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 58 artiklan 1 kohdan a alakohta) – Tavaramerkin haltijan kuvaus – Määräajassa toimitetut todisteet käytöstä

Asiassa T-293/21,

Ulrike Muschaweck, kotipaikka München (Saksa), edustajanaan asianajaja C. Konle,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO), asiamiehenään D. Walicka,

vastaajana,

jossa toisena asianosaisena EUIPO:n valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä oli ja väliintulijana unionin yleisessä tuomioistuimessa on

Joachim Conze, kotipaikka München, edustajanaan asianajaja H. Bolte,

ja jossa on kyse kanteesta, joka on nostettu EUIPO:n toisen valituslautakunnan 15.3.2021 tekemästä päätöksestä (asia R 2260/2019-2), joka koskee Muschaweckin ja Conzen välistä menettämismenettelyä,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Marcoulli (esittelevä tuomari), sekä tuomarit J. Schwarcz ja C. Iliopoulos,

kirjaaja: E. Coulon,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

ottaen huomioon, etteivät asianosaiset esittäneet istunnon pitämistä koskevaa pyyntöä kolmen viikon kuluessa asian käsittelyn kirjallisen vaiheen päättymisen tiedoksi antamisesta, ja päätettyään unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 106 artiklan 3 kohdan mukaisesti ratkaista kanteen ilman asian käsittelyn suullista vaihetta,

on antanut seuraavan

tuomion [1]

[– –]

Asianosaisten vaatimukset

14 Kantaja vaatii lähinnä, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen päätöksen ja mitättömyysosaston 6.8.2019 tekemän päätöksen siltä osin kuin menettämisvaatimus hylättiin edellä 11 kohdassa tarkoitettujen palvelujen osalta

– hyväksyy menettämisvaatimuksen kokonaisuudessaan

– velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

15 EUIPO ja väliintulija vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

– hylkää kanteen

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

[– –]

Toinen kanneperuste, joka koskee HUMJC-työterveysaseman huomautusten jättämistä liian myöhään mitättömyysosastolle

[– –]

38 Oikeuskäytännöstä ilmenee tältä osin, että vaikka EUIPO:n tutkintaohjeet eivät ole sitovia, ne muodostavat viitelähteen EUIPO:n tavaramerkkikäytännölle (tuomio 18.9.2015, Federación Nacional de Cafeteros de Colombia v. SMHV – Hautrive (COLOMBIANO HOUSE), T-387/13, ei julkaistu, EU:T:2015:647, 45 kohta).

[1] Tuomiosta on otettu tähän vain kohdat, joiden julkaisemista unionin yleinen tuomioistuin pitää aiheellisena.

39 Näissä ohjeissa kodifioidaan toimintalinja, jonka EUIPO itse ehdottaa omaksuttavaksi, joten EUIPO rajoittaa itse omaa toimintaansa sikäli kuin sen on noudatettava itselleen asettamiaan sääntöjä, kunhan nämä ovat ylemmän tasoisten oikeussäännösten mukaisia (ks. tuomio 18.9.2015, COLOMBIANO HOUSE, T-387/13, ei julkaistu, EU:T:2015:647, 46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

40 Tämän täsmennyksen jälkeen on todettava, että EUIPO:n tutkintaohjeiden 4.3 kohdassa säädetään, että jos pidennettävän määräajan pidentämispyyntö esitetään ennen kyseisen määräajan päättymistä eikä sitä hyväksytä, asianomaiselle osapuolelle on annettava vähintään yksi päivä, jotta tämä voi noudattaa määräaikaa, vaikka pidentämispyyntö olisi saapunut viimeisenä päivänä ennen määräajan päättymistä. EUIPO:n ohjeiden 4.3 kohdan tehokkaan vaikutuksen säilyttämiseksi on katsottava, että uusi määräaika myönnetään siitä päivästä lähtien, jona EUIPO:n elin, jolle määräajan pidentämispyyntö on esitetty, antaa vastauksensa.

41 Nyt käsiteltävässä asiassa on todettava ensiksi, että määräaika, jonka pidentämistä HUMJC-työterveysasema pyysi toisen kerran, on pidennettävä määräaika. EUIPO:n ohjeiden 4.3 kohdan mukaan nimittäin saman määräajan pidentämistä koskeva toinen pyyntö hylätään, ellei pyynnön esittänyt osapuoli selitä eikä perustele asianmukaisesti ”poikkeuksellisia olosuhteita”, jotka ovat estäneet sitä toteuttamasta vaadittuja toimia kahden edeltävän määräajan aikana (eli alkuperäisen määräajan ja ensimmäisen pidennyksen aikana) ja jotka yhä estävät hakijaa toteuttamasta niitä, minkä vuoksi lisäaika on tarpeen.

42 Toiseksi asiakirja-aineistosta ilmenee, että HUMJC-terveysasema esitti riidanalaisen tavaramerkin käyttöä koskevien todisteiden toimittamiselle asetetun määräajan pidentämistä koskevan toisen pyynnön viimeisenä päivänä ennen mainitun määräajan päättymistä.

43 Kolmanneksi kantaja, joka itse viittaa EUIPO:n ohjeiden 4.3 kohtaan kirjelmissään, ei väitä, että tämä kohta olisi ylemmän tasoisen oikeussäännöksen vastainen. Ei myöskään vaikuta siltä, että tällaisen säännöksen vastaista olisi myöntää kohtuussyistä ainakin yhden päivän lisämääräaika määräajan viimeisenä päivänä esitetyn määräajan pidentämispyynnön johdosta.

44 Näin ollen on riittävää todeta ilman, että olisi tarpeen lausua mitättömyysosaston 15.1.2018 antaman vastauksen perustelujen perusteltavuudesta, että mitättömyysosasto ei voinut vastauksena toiseen pyyntöön pidentää riidanalaisen tavaramerkin käyttöä koskevien todisteiden jättämiselle asetettua määräaikaa tyytyä hylkäämään tämän pyynnön, vaan sen oli – EUIPO:n tutkintaohjeiden mukaisesti ja kuten se on tehnyt – myönnettävä lisämääräaika, joka alkaa sen vastauksen tiedoksi antamisen päivästä. Koska riidanalaiset todisteet esitettiin yhtäältä riidanalaisen tavaramerkin käyttöä koskevien todisteiden jättämiselle asetetun määräajan pidentämistä koskevan toisen pyynnön ja toisaalta mitättömyysosaston 15.1.2018 antaman vastauksen välillä, näitä todisteita ei siis missään tapauksessa voitu pitää liian myöhään esitettyinä. Näin ollen mitättömyysosasto ja valituslautakunta eivät ole tehneet virhettä ottaessaan mainitut todisteet huomioon riidanalaisen tavaramerkin käytön tutkinnassa.

[– –]

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Ulrike Muschaweck velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Marcoulli Schwarcz Iliopoulos

Julistettiin Luxemburgissa 8 päivänä kesäkuuta 2022.

Allekirjoitukset